

raadet meget nødig skulde tale om, at Ejendommene vare satte for højt, maa jeg gøre opmærksom paa, at han selv sagde, at Overskyldraadets endelige Kendelse ikke er falden endnu. Naar dette er Tilfældet, saa har jeg Lov til at have en Overbevisning om, at Ejendommene ere satte for højt, og selv om den endelige Kendelse var falden, har jeg som enkelt Medlem af Overskyldraadet Lov til at have den Mening, at Ejendommene ere satte for højt. Jeg vil fremdeles gøre opmærksom paa, at i Sverige havde de for mange Aars siden indført en Ejendomsskyld, og det viste sig der, at den Ejendomsskyld, hvortil Ejendommene vare satte første Gang, gik man under ved Ansættelsen næste Gang. Derfor vilde jeg blot advare den ærede Finansminister mod alt for trygt at stole paa, at der ogsaa paa Ejendomsskyldens Omraade var en Udvikling, hvorefter vi kunde vente der at faa flere Skatter til Statskassen.

Formanden: Der er endnu to Talere, der have begæret Ordet; men da det er for korte Bemærkninger, vil jeg trods den fremrykkede Tid give dem det.

Tønderlund: Den ærede Trafikminister (Svend Høgsbro) erkendte Rigtigheden af mine Udtalelser om de Mangler, der findes ved Næstved Banegaard, men føjede til, at slige Mangler findes mange andre Steder. Det kan gerne være, men jeg har en Tvivl om, at de findes paa saa stærkt trafikerede Banegaarde som Næstved Banegaard, der ligger indeklemmt mellem to Veje, saaledes som berørt af mig i Gaar. Den ærede Minister sagde dernæst, man maatte vogte sig for at anvende Penge paa mange døde Poster; men han har dog tidligere udtalt, at man ikke kan betragte det som en død Post at anvende Penge til Værn for Menneskers Liv mod den Fare, de ere udsatte for. Selv om nu Ministeren ikke i det kommende Finansaar kan gaa med til den maaske ikke saa ubetydelige Udgift til en Perrontunnel, vil jeg haabe, at han ikke viger tilbage for en saa ubetydelig Udgift som 17,000 Kr. til en Overgangsbro over Banen. Det er i Grunden et saa ringe Beløb, at jeg haaber, at Byraadet vil finde tilstrækkelig Velvillie og Imødekommen hos Ministeren. Jeg bemærkede i Gaar og bekræfter det i Dag, at Byen ikke kan indlade sig paa at bære de i saa Henseende fornødne Omkostninger, og at Jernbanevæsenet maa staa nærmest til at træffe

saadanne Foranstaltninger, der kunne afhjælpe Ulemperne.

Berthelsen: Jeg takker den ærede Minister for offentlige Arbejder for hans velvillige Udtalelser, men skal straks tilføje, at jeg vilde have sat megen Pris paa, om de havde været mere imødekommende end de, i alt Fald hvad Slutningsbemærkningen angaar, vare. Men maa jeg blot ganske kort minde den ærede Minister om Overenskomsten af 8. Juni 1899 mellem Statsbanerne og de vedkommende Privatbaner om Aalborg Station, hvorefter Statsbanerne have Forpligtelse til at sælge Billetter for de vedkommende Privatbaner og tilstede Privatbanernes rejsende, baade afgaaende og ankommende, Adgang til Ventesale og Perron i Lighed med Statsbanernes egne rejsende. De Beløb, der i den Anledning svares af Privatbanerne til Statsbanerne aarligt, ere for Fjerritslevbanen 1,800 Kr., for Sæbybanen 2,700 Kr. og for Hadsundbanen 2,400 Kr. Jeg tror alligevel, at den ærede Minister vil indrømme, at der foreligger en baade juridisk og moralsk Forpligtelse for Staten til at skabe de samme Forhold for Privatbanernes rejsende som for Statsbanernes rejsende, og jeg haaber ikke, det maa være alt for længe, inden det meget berettigede Ønske imødekommes.

P. G. C. Jensen: Den fremrykkede Tid gør det nødvendigt for mig at fatte mig i størst mulig Korthed, og jeg skal derfor indskrænke mig til de allernødvendigste Bemærkninger.

Den højtærede Konseilspræsident ytrede, at det er en meget rigtig Postering at sætte de to Direktører op paa § 14, thi Bevilningen til dem er foranlediget derved, at der nu er kommet en civil Krigsminister. Men det er jo slet ikke nogen Grund. Det er ikke det, at der nu er en civil Krigsminister, men det, at der er en civil Krigsminister, der tillige er Konseilspræsident, som efter min Mening maa være Grunden til denne Postering. Thi hvis det ikke var Tilfældet, hvis det var en civil Krigsminister, som ikke havde anden Funktion i Ministeriet, kan jeg aldeles ikke indse, hvorledes man skulde kunne føre de to Direktører eller kommitterede op paa anden Maade end en paa hvert af de to Forsvarsministerier. — Den ærede Minister ytrede et Par Gange — jeg syntes med en vis Glæde derover —, at Socialdemokraterne vare fremkomne med en lignende